

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	studia stacjonarne:	M#2-S1-MiBM-CAD-611
	studia niestacjonarne:	M#2-N1-MiBM-CAD-710
Nazwa przedmiotu	Modelowanie układów dynamicznych	
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Dynamics of Structures	
Obowiązuje od roku akademickiego	2024/2025	

USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	MECHANIKA I BUDOWA MASZYN
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne i niestacjonarne
Zakres	systemy CAD/CAM/CAE
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn i Technologii Mechanicznej
Koordinator przedmiotu	dr hab. inż. Jarosław Gałkiewicz, prof. PŚk
Zatwierdził	dr hab. Jakub Takosoglu, prof. PŚk, Dziekan WMiBM

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot specjalnościowy	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Usytuowanie w planie studiów - semestr	studia stacjonarne	Semestr VI
	studia niestacjonarne	Semestr VII
Wymagania wstępne	Wytrzymałość materiałów, Mechanika ogólna II	
Egzamin (TAK/NIE)	NIE	
Liczba punktów ECTS	3	

Forma prowadzenia zajęć		wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	studia stacjonarne:	15		15	15	
	studia niestacjonarne:	9		9	9	

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Zna w stopniu zaawansowanym i rozumie teoretyczne podstawy dynamiki maszyn.	MiBM1_W02
	W02	Zna zaawansowane metody modelowania drgań elementów konstrukcji maszyn.	MiBM1_W01 MiBM1_W02
	W03	Zna metody modelowania reakcji elementów konstrukcji maszyn na dowolny impuls obciążenia w stopniu zaawansowanym.	MiBM1_W01 MiBM1_W02
Umiejętności	U01	Potrafi przeprowadzić analizę kinematyczną metodami tradycyjnymi lub w programie CAD/CAE oraz dynamiczną analizę metodą elementów skończonych.	MiBM1_U02 MiBM1_U13
	U02	Potrafi opracować prosty model dynamiczny elementu konstrukcji za pomocą metod analitycznych i specjalistycznego oprogramowania.	MiBM1_U02 MiBM1_U13
Kompetencje społeczne	K01	Jest gotów do oceny wpływu drgań mechanicznych na trwałość maszyn i bezpieczeństwo ich użytkowania.	MiBM1_K02
	K02	Jest gotów do poszerzania swojej wiedzy na temat dynamiki urządzeń mechanicznych.	MiBM1_K03

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć*	Treści programowe
wykład	Kinematyka drgań. Składanie ruchów harmoniczných. Drgania okresowe. Widmo amplitudowo-częstotliwościowe. Układy z jednym stopniem swobody (UJSS) z tłumieniem i bez tłumienia. Drgania wymuszone. Wymuszenie harmoniczne. Zjawisko rezonansu. Tłumienie i praktyczne metody oszacowania tłumienia. Układy z dwoma stopniami swobody: równania ruchu. Układy z wieloma stopniami swobody. Układy równań drgań własnych dla układów liniowych. Reakcja układu na wymuszenie harmoniczne i obciążenie o dowolnym kształcie. Metoda superpozycji modalnej. Aktywna wibroizolacja maszyn i urządzeń. Układy z nieskończoną liczbą stopni swobody. Postaci i częstotliwości drgań własnych dla prętów i belek, wpływ zamocowania. Zagadnienia dynamiczne w ujęciu MES. Dwa rodzaje macierzy mas. Wyznaczanie częstotliwości i postaci drgań własnych. Podstawowe algorytmy używane do rozwiązywania tego typu zagadnień.
laboratorium	Definiowanie prostych modeli układów z 1 i 2 stopniami swobody w wybranym programie. Badanie zachowania się prostych układów mechanicznych pod wpływem harmonijnego obciążenia i uderzenia. Drgania wałów. Wyznaczanie częstotliwości drgań własnych. Drgania w układach z N stopniami swobody. Wpływ typu modelu MES (belkowy, płaski, 3D) na dokładność wyznaczania częstotliwości drgań własnych. Geometrycznie nieliniowe zagadnienia. Wyznaczanie reakcji konstrukcji na dowolne obciążenie MES. Jawne i niejawne metody całkowania równań ruchu. Analiza dynamiczna MES.
projekt	Opracowanie modelu wybranego złożonego mechanizmu oraz przeprowadzenie symulacji odpowiedzi układu na założone wymuszenie.

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia (zaznaczyć X)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01			X		X	
W02			X		X	
W03			X		X	
U01				X	X	
U02				X	X	
K01				X		
K02				X		

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć*	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Pozytywne zaliczenie końcowego kolokwium. Uzyskanie co najmniej 50 % punktów.
laboratorium	zaliczenie z oceną	Pozytywne zaliczenie sprawozdań z zajęć. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną.
projekt	zaliczenie z oceną	Oddanie i obrona na minimum 50% punktów opracowanego projektu.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS												
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta										Jednostka
		studia stacjonarne					studia niestacjonarne					
		W	C	L	P	S	W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	15		15	15		9		9	9		h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2		2	2		2		2	2		h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	51					33					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	2,0					1,3					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	24					42					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	1,0					1,7					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	50					50					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	2,0					2,0					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75					75					h

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	3	ECTS
-----	--	----------	------

LITERATURA

1. Cempel, Cz., Drgania mechaniczne. Wprowadzenie, wyd. 2, Politechnika Poznańska, 1984.
2. Clough, R.W., Penzien, J., Dynamics of Structures, 3rd ed., Computers & Structures, Inc., 2003.
3. Giergiel, J., Drgania układów mechanicznych, AGH, skrypt nr 1037, 1986.
4. Dressig, H., Holzweissig, F., Dynamics of Machinery. Theory and Application, Springer, 2010.
4. Pfeiffer, F. Clocker, C. Multibody dynamics with unilateral contacts, Wiley-VCH Verlag, 2004.
5. Rao, S.S., Mechanical vibrations. Cambridge University Press, Addison-Wesley, 1990.
6. Timoshenko, S.P., Young, D.H., Weaver, W.Jr, Vibration problems in engineering, 4th ed., Wiley, 1974.

Politechnika Świętokrzyska
Kielce University of Technology

Projekt „Dostosowanie kształcenia w Politechnice
Świętokrzyskiej do potrzeb współczesnej gospodarki”
nr FERS.01.05-IP.08-0234/23

Wydział Mechatroniki
i Budowy Maszyn